

„Za koho mě pokládáte vy?“

Hošťálková 11. 7. 2021

Písně: 178, 459, 472, 607, 176

Čtení z Písma: ev. Matouše 16, 13 - 18; Izaiáš 43, 1 - 5a

Text kázání: ev. Janovo 1, 35 - 42

Milí bratři a sestry,

když se při rozhovorech s lidmi dostaneme k tomu, co je naším křesťanským poselstvím světu a můžeme s nimi hovořit o tom, co pro ně a lidi kolem znamená Ježíš, pak uslyšíme mnoho různých odpovědí. Jedni se o něm vyjadřují pochvalně a obdivují jej, pro některé neznámá nic. A pro jiné se zas stává terčem kritiky, mnohé se jim na něm nelíbí. Na jednom setkání mladší generace křesťanů byla tato otázka položena též. Tito lidé se k otázce pokoušeli přistoupit velmi osobně, vztáhnout Kristovo působení na sebe. Kdybychom se pokusili tyto jejich pohledy na Ježíše shrnout, pak bychom se dostali k obrazům a symbolům, které opisují, co vlastně Ježíš pro ně znamená a co v něm vidí. Z rozhovoru vyplynulo například toto:

- Vidím v Ježíši jedinečný příklad člověka.
- Vidím v Ježíši jakýsi domov, ve kterém se velmi dobře cítím.
- Ježíš je pro mne osvěžujícím a očištným pramenem.
- Vidím v Ježíši výzvu pro svůj život; napravuje mé životní směřování.
- Ježíš je stromem, kterého se mohu pevně držet a ve kterém smím zůstat; skrze něj mohu ale také růst.
- Ježíš je pro mne chlebem, který denně potřebuji.

Jsou to nádherné výpovědi víry. Možná se potřebujeme také my tímto způsobem zastavit a zamyslet uprostřed naší zaneprázdněnosti a nejrůznějších starostí a povinností a položit si otázku: „*Co pro mne osobně Kristus znamená?*“

V našem vybraném textu Písma slyšíme příběh o následování Krista, týká se počátků následování, jde o povolávání učedníků. Evangelista Jan se v něm od ostatních liší ve způsobu zvaní. Dává všem jasně na vědomí: Ježíš **hledá** ty, kteří se jím chtějí nechat oprostít od svých hříchů; a také je **nalézá**. Navíc: Ježíš si bere do své služby ty, kteří jej budou nadále kázat a dosvědčovat.

Oba učedníci Jana Křtitele, kteří slyšeli, co pověděl o Ježíši, se v tom okamžiku vydali hledat Toho, který vede k pravému životu, Mesiáše. A nakonec jím byli sami nalezeni. Oba poznali: vždyť právě tohoto Mesiáše Jan bez přestání kázal a všechny k němu odkazoval. Evangelista Jan před námi vylíčí příběh o počátcích následování Krista velmi prostě, bezmála jako nějakou náhodnou událost. Nestojí tu na počátku žádné nápadné vyznání Krista, žádné zvažování člověka pro a proti následování, žádné přemýšlení nad tím jak Ježíš učedníky oslovil. Chybí zde i odpověď na otázku, co to těm, kteří se pustí za Ježíšem, přinese. Je zde jen povědění: „**Ti dva učedníci slyšeli, co Jan řekl a šli za Ježíšem.**“ To, co se s člověkem děje v osobním setkání s Ježíšem se nedá popsat lidskými slovy a zůstává to nakonec tajemstvím i pro toho, který se s Ježíšem takto osobně setkal.

Ani my sami nejsme schopni zcela vysvětlit, proč jsme křesťany; jak se to stalo, že i my se smíme hlásit ke Kristovým následovníkům. Můžeme ovšem zakoušet důsledky toho, že jsme jím byli nalezeni. Je tomu podobně jako s kamenem, který člověk hodí do vody. Uvidíme na vodě jen kruhy, důsledek, který po sobě takový vržený kámen zanechá, kámen samotný však již nezahlédneme. Prvotní příčina našeho následování Krista se tedy nedá jednoduše vysvětlit a ukázat, ale jeho další působení - to, co to právě s námi vykoná.

Na počátku jsme slyšeli jak lidé přemýšlí o Ježíši Kristu. Ježíš je ovšem také vždy více než dokážeme popsat a cokoli o Něm vypovědět. On je tím, který dal našemu životu nový směr a cíl. Tím také odkrývám a objevuji své určení, jsem jeho následovníkem, toužím po tom, aby byl spolu se mnou ve všem mém hledání a všech otázkách, které nastavuje život, chci neustále zůstat v jeho blízkosti.

To též znamená zůstat ve společenství křesťanů. Právě zde můžeme být posilováni v našem přemýšlení, chtění i jednání. - Neodsouvejme tuto příležitost stranou, mezi to, co považujeme za postradatelné. Tak jako tenkrát, i nás Ježíš táhne k sobě a získává nás pro své společenství, které si v tomto světě tvoří. I pro nás stále platí jeho zaslíbení, které sdělil svému lidu přes proroka Izaiáše (43,1): **„Neboj se, já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě tvým jménem, jsi můj.“**

Kdo se jeho zaslíbením a výzvám opravdu otevře, zakusí plné, hluboké potěšení; radost a pokoj s Bohem se mu stanou novým životním předznamenáním. Stal se následovníkem Ježíše Krista. A tak jako Ježíš vyhledal jej, bude nyní také on chtít vyhledat jiné. Takové je také pověření, které jsme jako křesťané obdrželi: působit navenek, hledat ty, kteří touží být nalezeni, protože Ježíš, Boží Beránek, chce také je zbavovat jejich hříchů. V tomto pověření nás posiluje moc a síla Kristova, o kterou máme neustále znovu prosit.

Následování Ježíše Krista není jistě jednoduché. Ježíš nám ale chce tuto cestu ulehčit. Učedníkům, kteří za ním přijdou klade otázku: **„Co chcete?“** Vlastně se jich tím ptá: *„Co ode mne očekáváte? Snad život osvobozený ode všech zápasů a starostí, ode všech životních nouzí a strachů?“* Kdo by právě toto nehledal? On ale těm, které zve nedává recept na bezproblémový život. Jít s Ježíšem znamená mít podíl na jeho životě a to také znamená na jeho utrpení. Ale s ním a v něm mohu vše, co mně od Boha dělí, překonávat. A pak: dostávám se k poznávání také vlastní nedostatečnosti, k poznávání vlastních selhání, a budu vynakládat své úsilí v zápase proti tomu všemu.

To, že jsme pověděli - i v poznání vlastní nedokonalosti - k následování Ježíše Krista své „ano“ musí pocítit také naše okolí: Tady je někdo, kdo nejedná podle běžných zákonů moci, zisku a odplaty. Je to hodně nápadné, když někdo jedná jinak než je obvyklé. Ale Ježíš od nás očekává, že právě takto budeme jednat, že náš život bude pro okolí a bližní v něm svědectvím víry a spoléhání na jediného Jistého. Není to ovšem pohodlné, patřit na jeho stranu. Platí: mnohé zvyklosti, a staré vazby, které stojí v cestě novému životu s Bohem, musí jít stranou a být opuštěny. Tím je míněna také vazba na starost o vlastní „já“, o vlastní vážnost, úspěch a materiální zabezpečení. Je potřebné a důležité dostat se v našem životě ke správnému pořadí hodnot a dokazovat Boha v našich odpovědných činech. Pak se též před námi otevírá život plný porozumění, lásky a obětavého jednání.

Učedníci se ptají: **„Mistře, kde bydlíš?“** Na to uslyší Ježíšovo pozvání: **„Pojďte a uvidíte!“** A od té chvíle zůstali s ním. Ukazuje to k tomu, jak horlivě si první Ježíšovi učedníci přáli patřit k němu a starosti o všechno ostatní nechali stranou.

Stojí nás něco to, že nasloucháme Božímu Slovu? Uděláme si na to čas, čas ke ztišení a přemýšlení před Bohem? Dokazujeme se jako ti, kteří jsou nasyceni Kristem tak jako denním chlebem. Snažíme se jeho Slovu porozumět?

Když učedníci uviděli, kde jejich nový Mistr - Ježíš - zůstává, zůstali s ním. Také my jsme Ježíšem pozváni k tomu, abychom **zůstali a zůstávali** s ním, abychom zůstávali u Božího Slova, živého evangelia. Z takového zůstávání pak roste skutečná důvěra k Ježíši a jsme obdarováni životem, který je tak plný, že jím můžeme sloužit také jiným lidem. Ondřej, bratr Šimona Petra, o tom, co právě prožil, pověděl hned dále. To, že našli Mesiáše ihned dosvědčil svému bratru „**a přivedl ho k Ježíšovi**“. Tak narůstá řetězec Kristových vyznavačů a společenství učedníků. Jsou tu lidé, kteří Boží pozvání věrohodně předají dál. Ježíš vidí a poznává Šimona a dává mu významné a výmluvné jméno „**Skála**“.

Je to Kristus, který nás pozná a pochopí vždy dříve; dříve a lépe než poznáme a pochopíme my sami sebe; dobře ví, co od nás může očekávat. Ale již nikdy v ničem nestojíme sami. On zůstává suverénním Pánem, který také nás zahrnuje do svých plánů. A jeho věc nestojí a nepadá s našimi přesvědčovacími schopnostmi ani s naším selháním. On je vždy před námi. Je Pánem všeho - světa i člověka. My s ním můžeme žít pouze jako jeho následovníci - jít spolu s ním k cíli, který On předem určil.

Ještě jednou zpět k začátku. Otázku: proč jsme křesťany a následujeme Krista umíme vysvětlovat jen stěží. Ježíš nás potkal, nějak nás oslovil, dotkl se našeho srdce, zahrnul nás svou láskou. To nás však vede a vést má k jednání, které nedělá zajímavými nás samotné, ale usilujeme o to, aby se Ježíš Kristus stal zajímavým pro jiné.

Amen.